

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 45
264—Γραφεῖον ὁδ. Ἑρμοῦ—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» καὶ τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομὰς τῶν, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Εἰς τοὺς πληρόνοντας τὴν συνδρομὴν τῆς «Ἀθηναϊδος» δίδεται Δωρεῶν χρωματισμένη εἰκὼν.

ΤΟ ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΟΝ ΕΝ Τῇ ΘΡΗΣΚΕΙΑ.

Ὁ κίνδυνος τῆς ἀμφιταλαντεύσεως εἶναι μέγας, καθότι τὸ ἀναποφάσιστον γίνεται βαθμηδὸν ἀπόφασις· οἱ ἄνθρωποι ἀποφασίζουσι περὶ κολάσεως, ὅταν κλονίζωνται ἐπὶ τῆς παραδοχῆς τοῦ παραδείσου. Πᾶσα στιγμή ἐπὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἔχει ἀξίαν ὡς φαίνεται ἐκ τοῦ ἐξῆς ἱστορήματος· Πτωχὸς τις, ἐπὶ τινος τῶν ἀπορρώγων ἀκτῶν τῆς Ἀμερικῆς ἐξῆλθε πρῶταν τινὰ εἰς τὴν συνήθη αὐτοῦ ἐνασχόλησιν, ἤτοι πρὸς συλλογὴν ὠν θάλασσιων πτηνῶν. Θεωρῶν κάτω τρομεροῦ κρημνοῦ, εἶδεν ἐξοχὴν τοῦ βράχου ἔχουσαν ἀριθμὸν τινὰ φωλεῶν. Ἐν τῷ ζήλω αὐτοῦ νὰ δράξῃται τῆς λείας, ἀπροσέκτως ἀφῆκε τῆς χειρὸς τοῦ τὸ σχοινίον δι' οὗ εἶχε κατέλθει, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ τὸ καταλάβῃ πλέον. Ἰστατο λοιπὸν ἐπὶ τῆς δεινῆς ἐκείνης θέσεως· ὑπεράνω αὐτοῦ φοβερὸν ὕψος, εἰς τὸ ὅποιον δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναρρίχηθῇ κάτωθι αὐτοῦ κρημνὸς βαθύτατος εἰς τοὺς ποδας τοῦ ὁποίου ἤφριζεν ἡ θάλασσα. Ἦτο στιγμή ἀνεκ-

φράστου ἀγωνίας. Ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ αὐτοῦ ἐπήδησε πρὸς τὰ ἄνω, ὁ Θεὸς δὲ ἠδύνατο καὶ κατέλαβε τὸ σχοινίον καὶ ἀνείλκυσε αὐτὸν ἐπὶ τῆς κορυφῆς, τρέμων ἐκ φόβου. Ἐκαστος ἐξ ἡμῶν δύναται νὰ φαντασθῇ τὸν κίνδυνον τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου. Ἀλλὰ πόσον ἐστὶν ὁμοίᾳ πρὸς ταύτην καὶ ἐτι φοβερωτέρα ἡ κατάστασις παντὸς ταλαντευομένου. Ἰσταται ἐπὶ τῆς δεινῆς τοῦ βίου ἄκρας ὑπεράνω αὐτοῦ εἶναι τὸ φοβερὸν ὄρος τοῦ ἐγκλήματος αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ἀναρρίχηθῇ· κάτωθι αὐτοῦ εἶναι ἡ φοβερὰ ἀβυσσὸς τοῦ θανάτου, καὶ, τοῦ οὐδέποτε ἀποθνήσκοντος θανάτου. Ὁ ἁμαρτωλὸς ὅθεν δέον νὰ ἐξυπνήσῃ καὶ νὰ ἴδῃ τὴν ἀληθῆ καὶ ἐπικίνδυνον θέσιν του. Εἶναι ἀργὰ ἀλλ' οὐχὶ καὶ λίαν ἀργά. Ὑπάρχει ἐτι ἡ χεὶρ, ἣν προτείνει ἡμῖν ἐκ τοῦ σταυροῦ ὁ Ἰησοῦς, ἢ μᾶλλον ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ· διότι τὸ σχοινίον ἐτι κινούμενον προήρχετο καὶ ἀπήρχετο αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ πᾶσαν στιγμήν ἡ κίνησις τοῦ σχοινίου ἠλαττοῦτο καὶ ἠπ' αὐτοῦ ἀπόστασις τοῦ ἐμεγαλύνετο, ὅθεν ὠφείλε νὰ ἀποφασίσῃ ταχέως, ἄλλως ἀπώλετο· ἡ χεὶρ αὕτη δύναται νὰ ἀνυψώσῃ ἡμᾶς ὑπεράνω τοῦ ὄρους τοῦ ἐγκλήματος καὶ νὰ ἀποθέσῃ ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς αὐτῆς αἰωνίου ἀσφαλείας καὶ εἰρήνης.

«Λεῦτε πρὸς με, πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· ἄρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινός τῇ καρδίᾳ· καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν.» (Ματθ. ια', 28, 29).

παραήλθεν ικανή ώρα. Ἐκ δὲ τοῦ ἀποτελέσματος οὐδὲν ὄλως πύχαριστήθη, ἀλλὰ γογγύζων, εἶπε·
 «Δὲν πηγαίνει καλὰ τὸ πρᾶγμα· διότι ἐάν περάσω στρογγύλομαι ἐπὶ τῶν δύο πλευρῶν, πῶς ἔργη θὰ ἐκ-

τοῦ φονευμένου ζώου, θὰ εὕρη τὸν τρόπον νὰ τὸ ἐκβάλῃ ἔξω.»
 «Καλὰ! ἀφοῦ τὸ ἐγκρίνης», εἶπεν ὁ Βέρνερ, «πολλὰ καλὰ, θὰ ἴσκι ὑπεύθυνος, ἐάν ἔλοι οἱ κόποι καὶ οἱ ἀ-

Ἡ Πριγκίπισσα ΑΛΙΚΗ.

βάλλωμεν τὴν ἄρκτον ἔξω; Νὰ σοῦ εἰπῶ τὴν ἀλήθειαν, δὲν ἴξω πῶς νὰ κάμω.»
 «Ἐμπρὸς, ἀν ὑπάρχη τρόπος», ἀπεκρίθη ὁ Τεσκέ.
 «Εἶναι δύσκολον νὰ πληγώσῃ τις πτηνὸν, ὅταν πετᾷ εἰς τὸν ἀέρα. Ὅταν ὅμως ὁ Τεσκέ βλέπῃ τὸ αἷμα

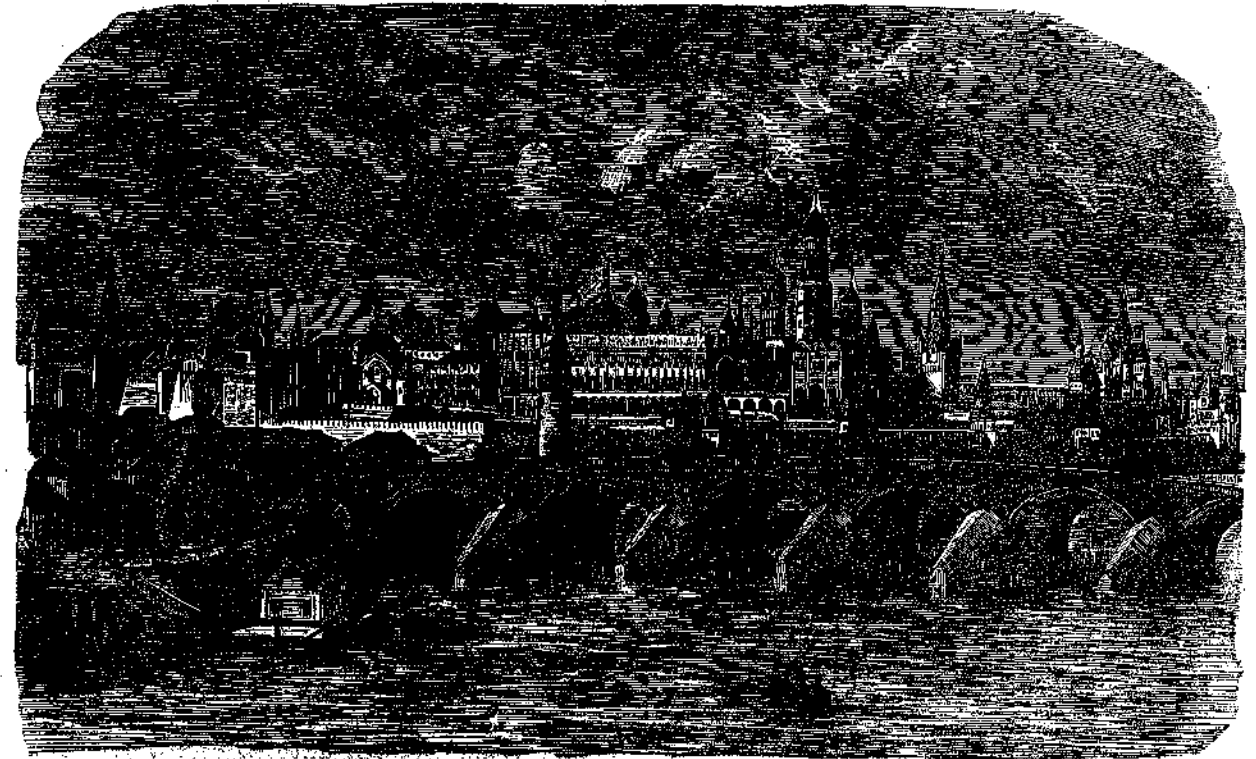
γυνὸς μας ὑπάγουν εἰς μάτην.»
 Ταῦτα εἰπὼν, καὶ κρεμάσας τὸ βαδιστὸν του ἐπὶ τῶν νώτων, ἐστηρίχθη διὰ τῶν ἀγκώνων καὶ τῶν γονάκων ἐπὶ τῶν τραχιῶν τοίχων τοῦ σπλαίου, καὶ σχεδὸν αἰωρούμενος ἄνωθεν τοῦ βαθείως βαράθρου, ἐν-

τός τοῦ ὁποίου, ἐκ τινος ἀδυναμίας τῶν νεύρων ἢ ἀλυσθήματος ἠδύνατο νὰ κατακρημνισθῇ, προέβη προφυλακτικῶς, δάκτυλον πρὸς δάκτυλον, καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, ἢ μάλλον ἐξηκολούθησε τὴν συνέσειαν τῆς διόδου, ἥτις ἦτο τότε στενὴ, ὥστε μόλις ἠδύνατο ὁ ἄνθρωπος νὰ στραφῇ πρὸς τὸ μέρος, ὅθεν διήλθε. Μὴ ἀναμείνας δὲ τὸν Ἴνδον, δὲν ἐνόμιζεν ἐπιθεῖν του, εἶπε προσωτέρω καὶ περικολοῦθαι τὰ ἴχνη, τὰ ἔποιε ἤδη ἦσαν καθαρῶς ἐντατυπωμένα ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ ἰδάφους, μέχρις ἐκατὸν ἔργυριων μακρότερον, ὅτε αἰφνης ἤκουσεν ἤσυχον καὶ βραγχώδη ἦχον οὐχὶ πολὺ μακρὰν ἐρχόμενον καὶ πρὸς τὸ αὐτὸ ἐκείνο μέρος τοῦ σπλαίου, πρὸς δὲ διποθύνετο. Ἠερούσθη καὶ εὐκρινῶς ἤκουσε τὸν ἦχον, τὸν ὅποιον ἡ ἀρ-

ἀφοῦ ἀπεβίωσεν ἡ μικρὰ τῆς κέρη, ἔπεσεν ἀσθενῆς καὶ ὁ υἱὸς αὐτῆς πρίγκιψ Ἐρρίστος μεταδόθηκες τῆς νόσου καὶ εἰς αὐτὸν.
 Ἡ φιλόστοργος μήτηρ ἐφίλησεν εἰς τὸ στόμα τὸ ἐν ἀγωνίᾳ τέκνον τῆς πρὸς παραμυθίαν· ἀλλὰ τὸ φθοροποιὸν μόλυσμα εἰσέδωσε καὶ ἔτριψε θανατηφόρως τὴν τρυφερὰν μητέρα.

ΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟΝ

Κρεμλίνον, λέξις ἀβεβαίας παραγωγῆς, εἶναι ὄνομα κοινὸν εἰς τὸ φρούριον περὶ τὸ ὁποῖον πᾶσα σχεδὸν ἀρχαία ῥωσικὴ πόλις ἦτο ἐκτισμένη. Τὸ Κρεμλίνον τῆς Μόσχας εἶναι περιτείχισμα σχεδὸν τριγωνικόν, περὶ τοῦ ὁποίου ἐγείρονται ὑψηλὰ τεῖχη, ἔχοντα ἐν

κτος κάμνει κατὰ τὸν χειμερινὸν τῆς ὕπνον, ὅταν μὴ ζάνη τοὺς πόδας τῆς.
 [Ἔπειτα συνεχίσει]

Ἡ ΠΡΙΝΚΙΠΗΣΣΑ ΑΛΙΚΗ

Ἡ αὐτῆς βασιλικὴ ὑψηλότης ἡ πριγκίπισσα Ἀλίκη, τρίτοτοκον τέκνον τῆς βασίλισσας τῆς Ἀγγλίας, ἐγεννήθη Ἀπριλίου 25, 1843, καὶ ἐνομήθη ἐν Ὀσβὸν Ἰουλίου 1, 1862, μετὰ τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Ἔσσης. Ἀπέθανε δὲ ἐκ διφθερίτιδος τῆ 14 Δεκ., 1878, θύμα γενομένη τῆς μητρικῆς στοργῆς τῆς. Ἡ εἰκὼν ἣν παρατίθειμεν σήμερον προουσιάζει τὴν πριγκίπισσαν κρατοῦσαν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τὴν ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου τῆς ἀποθανούσας θυγατέρας αὐτῆς ἐκ τῆς αὐτῆς νόσου ἐξ ἧς καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς. Ἄλλ'

ἐκάστη γωνία στερεὸν πύργον. Ἀπὸ τῆς θεμελιώσεως τοῦ φρουρίου τούτου, κατὰ τὰ μέσα τῆς διωδεκάτης ἑκατονταετηρίδος, χρονολογεῖται καὶ ἡ θεμελίωσις τῆς Μόσχας αὐτῆς. Περὶ τὸ 1170 ὁ Ἄνδρέας, ὁ υἱὸς τοῦ Βλαδμήρου τοῦ Μονομάχου, ἡγεμόνος τοῦ Κιέβου, ἐκτίθει λιθίνην ἐκκλησίαν, ἐντὸς τοῦ Κρεμλίνου, καὶ κατέθεσεν ἐν αὐτῇ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας, τὴν γραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκά. Ἡ εἰκὼν αὕτη φαίνεται ἐτι καὶ νῦν ἐν τῷ καθεδρικῷ ναῷ τῆς Ἀναλήψεως, ὅστις καίτι ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀρχαίου οἰκοδομήματος. Ἡ Μόσχα καὶ τὸ Κρεμλίνον αὐτῆς ὑπῆσαν πολλὰ δεινὰ κατὰ τὸν μεσαιῶνα. Ἐλεηλατήθη καὶ ἐπορπολήθη ὑπὸ τῶν Μογγόλων κατὰ τὴν δεκάτην τρίτην ἑκατονταετηρίδα, πάλιν δὲ κατὰ τὴν δεκάτην τετάρτην καὶ δεκάτην πέμπτην ἑκατονταετηρίδα ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων τῆς Λιθουανίας. Ἡ πόλις

ρίπτεται ἐπὶ θύματός τινος καὶ πειράται νὰ τὴν ἀπαγάγῃ. Ἄλλα ὅμως ἀγωνίζεται καὶ κραυγάζει ἕως τοῦ συναγάγῃ περὶ αὐτὴν ὄμιλον ἀνθρώπων. Τότε στρέφει ἐπὶ τοῦ ἀλόγτου αὐτὴν καὶ δάκνει καὶ ἔνουχίζει τοῦτον ἕως τοῦ ἀναγκασθῆ νὰ τὴν ἀφήτῃ εἰτα ρίπτεται ἐντὸς τοῦ πλήθους καὶ πειράται νὰ φύγῃ. Ὁ μνηστήρ τὴν ἀκολουθεῖ, ἀλλ' οὐχὶ ἀκόπως πάντα τὰ γρατζικὰ λαμβάνουσι μάλιστα ἐκ ξηρῶν δερμάτων φέκης καὶ μαστιγοῦσιν αὐτὸν ἀνάλεως διερχόμενον, προσπαθόντα παντὶ σθένει ταυτοχρόνως καὶ νὰ τὸν ἐμποδίσωσι τὴν διόδον. Ἐὰν μεθ' ἕλα τὰ κωλύματα ταῦτα, συλλάβῃ τὸ θύμα του, τὰ δῆγματα καὶ οἱ ἔνουχοι ἐπαναλαμβάνονται, καὶ πιθανῶς ἀναγκάζεται νὰ τὴν ἀπολύσῃ πάλιν, καὶ νὰ δώσει ἀρχίζει. Ἐὰν ὑπερβῇ πάντα τὰ προσκόμματα, ἡ τρίτη ἄλωσις καθίσταται ἀποτελεσματικὴ, καὶ τὸ θύμα παῦον τοὺς ἀγῶνάς του, ἀποκομίζεται ἐν μέσῳ τῶν ἐπευφημιῶν καὶ τῆς ἀγαλλιάσεως τοῦ συνηγμένου πλήθους.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ὁ Χρόνος τοῦ Λονδίνου. Τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1785 ἐδημοσιεύθη ἐν Λονδίῳ ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Walter, υἱοῦ ἀνακρεμπόρου, ἐφημερίς ὑπὸ τὸν τίτλον Daily Universal Register. Ἄλλ' ἐπειδὴ ὁ τίτλος ἐφαίνετο μακρὸς ἢ δὲ ἐφημερίς αὕτη δὲν ἠδοκίμα, ὁ τίτλος ἀντεκατέστη τὸν Ἰαν. 1788 διὰ τοῦ Times (Χρόνος ἢ ἑρθέτερον Καιροί) φέρων ἀριθμὸν 940. Ὁ βίος ἐπομένως τοῦ παγκοσμίου τούτου φύλλου ἀριθμεῖ 94 ἔτη.

* * * Ἐν τισὶ πόλεσι τῆς Ἀμερικῆς ἐφημερίσθη ἤδη ἡ δερμανσις τῶν οἰκιῶν διὰ τοῦ ἀτμοῦ διαδομένη ἐκ κεντρικῆς ἀποθήκης διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου ὡς διαδίδεται τὸ ἀερίφως.

* * * Τὸ δημόσιον χρέος τῆς Ἰαπωνίας ἀνέρχεται εἰς 2,000,000,000 φρ.

* * * Τὰ «Εἰκονογραφημένα Νέα τοῦ Λονδίνου» ἔχουσι μηχανὴν δι' ἧς ἐκτυποῦνται καὶ ἐξέρχονται τυλιγμένα 6,500 φύλλα καθ' ἑρῶν.

* * * Ὁ κ. Στάνφορντ, μέλος τοῦ ἀγγλικῆς κοινοβουλίου, προσήνεγκε βραβεῖον 100 λιρῶν πρὸς συντάξιν πραγματείας ἐπὶ τῆς ὑδροφοβίας. Τὰ πραγματευθησόμενα ζητήματα εἰσι τὰ ἑξῆς: Ἀοχὴ καὶ ἱστορία τῆς ἐμφανίσεως τῆς λύσεως, ἰδίᾳ ἐν ταῖς βρετανικαῖς κτήσεσιν. Ἡ κρίσεως μέθοδος πρὸς πρόληψιν τῆς λύσεως. Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς λύσεως διαρκούντος τοῦ βίου καὶ αἱ ανατομικαὶ καὶ χημικαὶ μεταβολαὶ αἱ πρὸς τὴν ἀσθένειαν σχετιζόμεναι ἐν τοῖς διαδοχικοῖς αὐτῆς σταθμοῖς, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἄρξιν αὐτῆς. Ἡ ἀρχὴ τῆς ὑδροφοβίας ἐν τῷ ἀνθρώπῳ. Τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς. Ἡ διάγνωσις τῆς ἀσθενείας ἐν ἀμφιβάλοις περιπτώσεσι. Ποῖον εἶδος θεραπείας, εἴτε προφυλακτικῆς εἴτε ἰαματικῆς δὴ ἦτο τὸ ἀποτελεσματικώτερον. Ἡ πραγματεία κριθήσεται ὑπὸ τοῦ Βασιλικοῦ Κολλεγίου τῶν Ἰατρῶν τοῦ Λονδίνου παρουσιασθήσεται δὲ τὸ βραδύτερον τῇ 1 Ἰαν. 1880. Ἡ πραγματεία ἔσται ἀγγλιστὶ γεγραμμένη, ἢ καὶ ἐν ἑτέρᾳ γλώσσῃ συνοδευομένη ὑπὸ ἀγγλικῆς μεταφράσεως.

* * * Τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον τῶν παρὰ τὰς ἄκτας τῆς Μεσογείου πόλεων ὑπολογίζεται εἰς 2,500,000,000 φράγκα καθ' ἔτος. Ἐκ τούτων τὸ ἐν πέμπτῳ ἀνῆκει εἰς τὴν μερίδα τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν, τοῦ δὲ μεγίστου μέρους ἔχει τὸ μονοπώλιον ἡ Ἀγγλία.

* * * Περιστολὴ τῆς γλώσσης. — Μὴ δὲς τῆ γλώσση σου παραπολὸ μεγάλην ἐλευθερίαν, διότι πιθανόν

νὰ γίνῃς δούλος εἰς αὐτήν. Ἀφῆτος λέξις εἶναι, ὡς τὸ ξίφος ἐν τῷ κολεῷ, ἰδική σου. Ἐὰν ἐκτρασθῇ, τὸ ξίφος σου εἰσὶ εἰς χεῖρας ἄλλου. Ἐὰν ἐπιθυμῆς νὰ θεωρησῇς φρόνιμος, ἔσω τῶσον φρόνιμος ὥστε νὰ κρατῆς τὴν γλώσσην σου.

Ἡ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ (*)

Μία Βοσκοπούλα
ροδοπλασμένη,
τ' ἀρνὶ τις χάνει
ἐς τὴν ἐρημίαν
καὶ ἀπελπισμένη
τὰ ἔρη πιάνει
καὶ τὸ φωνάζει
μ' ἀπελπισία.

«— Ἄχ! Παναγί μου
γλυκερὰ Παρθένα!
Φανέρωσέ μου
τοῦ εἶν' ἡ Λευκὴ,
καὶ νὰ σ' ἀνάψω
μ' ἄνθη πλεμένα
χρυσᾶ κεράκια
γὰ τὸ ἀρνὶ!

«— Λευκὴ μου! φῶς μου:
Ποῦ εἶσαι' πέ μου;
Ἄρνι μου ποῦ 'σαι;
Δέν μὲ μιλάς; . . .
Τ' ἀρνάκι δὲς μου
Καλὲ Θεέ μου! . . .
Δέν με λυπᾶται,
δέν με πονᾶς! . . .

«— Σὺ Παναγί μου,
κάμε τὸ ὄμμα
καὶ νὰ σοῦ κἀνω
ἕνα ἀρνί,
ἐλασμένιον
νὰ στὸ κρεμάσω
ἐς τὴν 'κόνια' πάνω
τὴν ταχυνή.»

Λαγκάδι' ἀρνίει,
τὰ δάση τρέχει,
μὲ ξεπλεμένα
χρυσᾶ μαλλιά,
καὶ δακρυσμένη
τὰ χεῖρα ἔχει
ἀσχηκωμένα
εἰς τὴν Παναγί:

Ἐξημερόντι
ὁ Θεὸς τῆ' ἡμέρα
κ' ἡ Βοσκοπούλα
πυδογαλᾶ . . .
τ' ἀρνὶ τῆς ἔχει
τὰ' περιστέρα
ἐς τὴν ἀγκαλοῦλα
καὶ τὸ φιλά!

Ε. Δ. Ρομπλ.

(*) Τὸ ἀνωτέρω ποιημάτιον δημοσιεύθη ἐν τῷ ἐν Κωνσταντίνῳ ἐκδοθέντι πρὸ δεκαετίας περιοδικῷ συγγράμματι ἡ Καστελλία, ἀναδημοσιεύμενον τὸ δεύτερον ἤδη μὲν τινὰς ἐπιδιορθώσεως γενόμενας παρὰ τοῦ ποιήσαντος.

ΑΙΝΙΓΜΑ Α'.

Εἰς τὸ πρῶτον ἡμισύ μου εἶμαι ἄνθος μ' εὐωδίαν,
Κ' εἰς τὸ δεύτερον ἐπίσης
Τὸ αὐτὸ θά ἀπαντήσῃς
Τὸ δὲ ὅλον μου, ὅπῃτα καταβῆς εἰς παραλίαν . . .
Εἰς τὸ πέλαγος τοῦ χαινοῦ.
Δὴ τὸ εὖρος ἔσπλωμένον.

Δ. ΡΩΜΑΪΔΗΣ.

ΕΠΙΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

— Ἐξεδόθη τὸ ἀ. φυλλάδιον περιοδικῷ συγγράμματος ὑπὸ τὴν ἐπιγραφήν «Μούσικη ἐκδομένου ὑπὸ τοῦ ὁμωνύμου συλλόγου, συγκροτουμένου ὑπὸ νέων καλῶν. Τὸ φυλλάδιον τοῦτο περιέχει ἀναγνώσματα ἀξιόλογα καὶ ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐξαικολουθήσῃ μετὰ τῆς αὐτῆς προσοχῆς ἐκδιδόμενον.

— Ὁ κ. Αἰωνίδα Α. Βούλγαρης προσφέρει «τῷ ἑλληνισμῷ», βιβλίον ἀριστὰ δοκῶδες ἐπιγραφόμενον «ΑΠΟΚΑΛΥΦΘΗΤΩ ΑΛΗΘΕΙΑ,» ἂν ἀπάντησις Αἰωνίδα Α. Βούλγαρη πρὸς τὸν κ. Θεόδωρον Δηλιγιάννην ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν διὰ τὰ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ παρ' αὐτοῦ λεχθέντα».